SUm/es fui/esse/essendi/do/dū. ens futu
rus. Indicatiuo modo sū/es/est. Et plu
raliter sumus estis sunt. Preterito iper
fecto eram/ras/rat. Et plr eramus/ratis
rant. Preterito pfecto fui/isti/it. Et plr fu
mus/istis/erūt/vel ere. Preterito plusq̄pfecto fuerā
ras/rat. Et plr fueram⁹/ratis/rant. Futuro ero/ris/
rit. Et pluraliter erimus eritis erunt. Impatiuo mo
do sis sit. Et pluraliter simus sitis sint. Futuro es
tu vel ille. Et pluraliter simus estote sunto vel sunto
te. Optatiuo modo vtinā essem/ses/set. Et pluraliter
vtinam essemus essetis essent. Preterito perfecto et
plusq̄pfecto vtinā fuissem fuisses fuisset. Et plurali
ter vtinā fuissemus fuissetis fuissent. Futuro vtinam
sim sit sit. Et plr vtinam simus sitis sint. Coniuncti
uo modo cum sim sis sit. Et pluraliter cum simus si
tis sint. Preterito imperfecto cū essem/ses/set. Et plr
cum essemus/setis/sent. Preterito perfecto cum fue
rim fueris fuerit. Et pluraliter cum fuerimus fueri
tis fuerint. Preterito plusq̄perfecto cū fuissem/ses/
set. Et pluraliter cū fuissem⁹/setis/sent. Futuro cum
fuero/ris/rit. Et pluraliter cū fuerimus/eritis/erint
Infinitiuo modo esse. Preterito perfecto et plusq̄per
fecto fuisse. Futuro caret. Gerundia vel participialia
verba sunt hec. essendi/essendo/essedum. Supinis ca
ret. Duo participia trahuntur ab hoc verbo neutro et
anormalo presentis temporis et futuri. presentis vt
ens. futuri vt futurus.

POssum/potes/potui/posse/potens. Indicati
uo modo possum potes/test. Et plr possum⁹ po
testis possunt. Preterito imperfecto poterā/ras/rat.
Et pluraliter poteramus/ratis/rant. Preterito per

ecto potui/isti/it. Et pluraliter potuimus istis/erũt/
el ere. Preterito plusq̃perfecto potueram/ras/rat.
. pluraliter potueramus/ratis/rant. Futuro pote-
o/ris/rit. Et pluraliter poterim9 poteritis poterint.
mperatiuo modo caret. Futurũ non habet. Optatiuo
modo vtinam possem/ses/set. Et pluraliter vtinam
possemus/setis/sent. Preterito pfecto & plusq̃pfecto.
tinam potuissem/ses/set. Et pluraliter vtinam po-
tuissemus/setis/sent. Futuro vtinã possim/sis/sit. Et
plr vtinã possim9 sitis/sint. Cõiũctiuo mõ cũ possim.
Preterito iperfecto cum possem/ses/set. Et pluraliter
cum possem9 setis/sent. Preterito pfecto cũ potuerim
ris/rit. Et pluraliter cum potuerim9/ritis/rint. Pre-
terito plusq̃perfecto cũ potuissem/ses/set. Et plr cuz
potuissem9/setis/sent. Futuro cum potuero/ris/rit.
Et pluraliter cum potuerimus/eritis erint. Infiniti
uo modo posse. Preterito perfecto et plusq̃perfecto po
tuisse. Futuro caret. Unum participium trahitur ab
hoc verbo neutro et anomalo presentis temporis tan-
tum: presentis vt potens. Futuro caret.

Uolo/vis/volui/velle/volendi/do/dũ/volens.
Indicatiuo modo volo vis vult. Et plr volu-
mus vultis volunt. Preterito imperfecto volebam/
bas/bat. Et pluraliter volebamus/batis/bant. Pre-
terito perfecto volui/isti/it. Et pluraliter voluimus
istis/erũt vel ere. Preterito plusq̃perfecto volueram
ras/rat. Et pluraliter volueramus/ratis/rant. Fu-
turo volã/les/let. Et plr volem9/letis/lent. Impera
tiuo modo caret. Futurũ non habet. Optatiuo modo
vtinam vellem/les/let. Et plr vtinam vellemus/le-
tis/lent. Preterito perfecto et plusq̃perfecto vtinam
voluissem/ses/set. Et plr vtinã voluissem9/setis/sent

ret. vnicum participium trahitur ab hoc verbo neu-
tro et anormalo presentis temporis tantum. presentis
vt malens. futuro caret.

Fero/fers/tuli/ferre/ferendi/do/dum/latum/
tu/ferens/laturus. Indicatiuo modo fero fers/
fert. Et pluraliter ferimus fertis ferunt. Preterito
imperfecto ferebam/bas/bat. Et pluraliter fereba-
mus/batis/bant. Preterito perfecto tuli/isti/it. Et
pluraliter tulimus/istis/erunt/vel ere. Preterito plusquam
perfecto tuleram/ras/rat. Et pluraliter tuleramus/
ratis/rant. Futuro feram/res/ret. Et pluraliter fe-
remus/retis/rent. Imperatiuo fer ferat. Et plurali-
ter feramus ferte ferant. Futuro ferto tu vel ille. Et
pluraliter feramus fertote ferunto vel feruntote. Opta-
tiuo modo vtinam ferrem/res/ret. Et pluraliter vti-
nam ferremus/retis/rent. Preterito perfecto et plusquam
perfecto vtinam tulissem/ses/set. Et pluraliter vtinam
tulissemus/setis/sent. Futuro vtinam feram/ras/rat.
Et pluraliter vtinam feramus/ratis/rant. Coniunctiuo mo-
do cum feram. Preterito imperfecto cum ferrem/res
ret. Et pluraliter cum ferremus/retis/rent. Preteri-
to perfecto cum tulerim/ris/rit. Et pluraliter cum tu
lerimus/eritis/erint. Preterito plusquamperfecto cum
tulissem/ses/set. Et pluraliter cum tulissemus/setis
sent. Futuro cum tulero/ris/rit. Et pluraliter cum tu
lerimus/ritis/rint. Infinitiuo modo ferre. Preteri-
to perfecto et plusquamperfecto tulisse. Futuro latum ire
vel laturum esse. Gerundia vel participialia verba
sunt hec ferendi/do/dum. Supinis latum/tu. Duo
participia trahuntur ab hoc verbo actiuo et anorma-
lo presentis temporis et futuri: presentis vt ferens.
futuri vt laturus.

F[eror] ferris/latus sum/ferri/latus/ferendus.
Indicatiuo modo feror ferris vel ferre fertur.
Et pluraliter ferimur ferimini feruntur. Preterito i-
perfecto ferebar ferebaris vel bare/batur. Et plurali
ter ferebamur ferebamini ferebantur. Preterito per-
fecto latus sum vel fui latus es vel fuisti latus est vel
fuit. Et pluraliter lati sumꝰ vel fuimꝰ lati estis vel fui
stis lati sunt fuerunt vel fuere. Preterito plusq̄per-
fecto latus eram vel fueram latus eras vel fueras la
tus erat vel fuerat. Et pluraliter lati eramus vel fue
ramus lati eratis vel fueratis lati erant vel fuerant.
Futuro ferar/fereris vel ferere feretur. Et pluraliter
feremur feremini ferentur. Imperatiuo modo ferre
feratur. Et pluraliter feramur feramini ferantur.
Futuro fertor tu fertor ille. Et pluraliter feramur fe-
riminor feruntor. Optatiuo modo vtinam ferrer fer-
reris vel ferrere ferretur. Et pluraliter vtinam fer-
remur ferremini ferrentur. Preterito perfecto & plus-
q̄perfecto vtinam latus essem vel fuissem latus esses
vel fuisses latus esset vel fuisset. Et pluraliter vtinā
lati essemus vel fuissemus lati essetis vel fuissetis la-
ti essent vel fuissent. Futuro vtinam ferar feraris vel
ferare feratur. Et pluraliter vtinam feramur ferami
ni ferantur. Coniunctiuo modo ferar. Preterito imp-
fecto cum ferrer/reris/vel rere/retur. Et pluraliter
cum ferremur/remini/rentur. Preterito p̄fecto cum
latus sim vel fuerim latus sis vel fueris/latus sit vel
fuerit. Et pl'r cum lati simus vel fuerimus/lati sitis
vel fueritis/lati sint vel fuerint. Preterito plusq̄per-
fecto cum latus essem vel fuissem/latus esses vel fuis-
ses/latus esset vel fuisset. Et pl'r cū lati essemus vel
fuissemus/lati essetis vel fuissetis/lati essent vel fuis-

sent. Futuro cum latus ero vel fuero latꝰ eris vel fu-
eris latus erit vel fuerit. Et pluraliter cum lati eri-
mus vel fuerimus lati eritis vel fueritis lati erint vel
fuerint. Infinitiuo modo ferri. Preterito perfecto et
plusq̄perfecto latum esse vel fuisse. Futuro latum iri
Duo participia trahuntur ab hoc verbo passiuo et
anomalo preteriti temporis et futuri: preteriti vt la-
tus. Futuri vt ferendus.

Edo/es/edi/edere vel esse/edēdi/do/dum/esum
esu/vel estū/tu/edēs/ esurus vel esturus. In-
dicatiuo modo edo es est. Et plr edimus/itis/ edunt.
Preterito imperfecto edebam/bas/bat. Et plr ediba-
mus/batis/bant. Preterito perfecto edi/edisti/it. Et
plr edimus/istis/erūt vel ere. Preterito plusq̄pfecto
ederam/ras/rat. Et plr ederamꝰ/ratis/rāt. Futuro
edam/es/et. Et plr edemꝰ/etis/ent. Imperatiuo mo
do ede/ at. Et plr edamus/dite/ant. Futuro edito tu
vel ille. Et plr edamus editote edunto vel eduntote.
Optatiuo mō vtinam ederē/res/ret. Et plr [illegible]
remꝰ/retis/rent. Preterito pfecto et plusq̄pfecto [illegible]
nam edissē/ses/set. Et plr vtinā edissemꝰ/setis/sent.
Futuro vtinā edam/as/at. Et plr vtinā edamꝰ/atis/
ant. Coniunctiuo modo cū edam. Preterito impfecto
cum ederē/res/ret. Et plr cū remus/retis/rēt. Prete-
rito pfecto cum ederim/ris/rit. Et plr cum ederimus
ritis/rint. Preterito plusq̄perfecto cum edissem/ses/
set. Et plr cū edissemus/setis/sent. Futuro cum edero
ris/rit. Et plr cuz ederimꝰ/ritis/rint. Infinitiuo mō
edere vel esse. Preterito pfecto & plusq̄perfecto edisse.
Futuro esum vel estum ire/ esu vel estu esse. Gerūdia
vel participialia verba sunt hec edēdi/ do/dum/esum

vel esum esu vel esu. Duo participia trahuntur ad hoc verbo neutro et anomalo presentis temporis et futuri/presentis vt edens: futuri vt esurus vel esurus.

¶ Explicit tractatulus verborum defectiuorum et anomalorum. Impressus per Wynandum de Worde.

